

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ

ДИРЕКЦИЯ "КОНСУЛСКИ ОТНОШЕНИЯ"

ДО
ОМБУЦМАНА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г ЖА МАЯ МАНОЛОВА

КОПИЕ:
ДО
ХАРАЛАМПИ СТОЯНОВ

Министерство на външните работи Дирекция "Консулски отношения" п.к. 1040 ул. "Александър Жендов" №2
Регистрационен индекс и дата: КОА - 06-00 - 19 / 20 06 16г

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МАНОЛОВА,

Във отговор на Ваше писмо от 12.02.2016г година, Министерството на външните работи е изразило официално становища до г н Стоянов.

Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа (Утвърден с ПМС 184 от 1958 г., обн., ДВ, бр. 73 от 12.09.1958 г., изм., бр. 10 от 4.02.1964 г., бр. 77 от 28.09.1976 г., бр. 96 от 7.12.1982 г., бр. 77 от 4.10.1983 г., бр. 103 от 25.12.1990 г.) (Правилника) е и единствения нормативен акт, който регламентира дейността по извършването на преводи на документи и други книжа в разпоредбите на чл. 2а и определя специфични права и задължения на МВнР в тази връзка. Българското законодателство не съдържа друг регламент за преводите и преводаческата дейност по отношение правоспособността на лицата, извършващи преводи, и преводаческа дейност. Законодателството не определя функции на друг административен орган във връзка с извършване на преводи.

В изпълнение на правомощията по чл.2а, ал.2 от Правилника, че „Министерството на външните работи, респективно отдел "Консулски", може да възлага с договор преводите да се извършват от държавни, обществени, кооперативни и частни фирми" е издадена и Заповед № 95-00-152/31.05.2012 г. При издаването ѝ, министърът на външните работи е действал в рамките на определената му от закона компетентност, както и при условия на оперативна самостоятелност, доколкото друг държавен орган няма определени нито изпълнителски, нито контролни функции във връзка с преводите и преводаческата дейност.

През 2013-2014г по инициатива на ДКО при МВнР свика смесена комисия, с представители на МП,МО,асоциация на Преводачите и Съюза на Преводачите за изготвянето на проект за нормативен акт, регламентиращ преводаческата дейност и статута на преводача. По реда на действащия правилника, фирмите могат да се регистрират за преводачески услуги и да извършват такива, а МВнР от своя страна да заверява подписите на преводачите, работещи към фирмите, единствено и само по отношение на документи и други книжа, посочени в глава II от Правилника. Ръководството на МВнР предприе стъпки за изготвяне на нов устройствен правилник, след приемане на поправките в закона за дипломатическата служба. В Дирекция Консулски Отношения ще се приеме нова структура, като в отдел „АОГ" ще се съхранява база данни на фирмите за преводи и преводачи по езици/регистър/. Същото се прави и за оторизираните лица от общините в страната и др. държани институции

Съгласно Виенската конвенция от 1961г.
След проучване на европейската практика и след констатацията на смесената комисия, че професията на преводача не може да бъде регламентирана със закон, ДКО прие модел за регистрация на преводачите и фирми за преводи на МВнР на Испания. Снабдяването на официален документ, издаден от компетентен български органи предназначен за чужбина, както и от чужбина за България, с превод не би могъл да произведе своето правно действие на територията на съответната държава, за която е предназначен, ако подписа на преводача е удостоверяен от „АОГ“. Процесът е двуфазен и до този момент на вниманието на МВнР фирмите поставят единствено и само въпроса за извършваната от тях дейност по преводи на документи. Но самият превод, без съответната заверка от страна на МВнР прави документа негоден за ползване в чужбина или на територията на страната.

С УВАЖЕНИЕ,
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „АОГ“:

ВАЛЕНТИН БАБОВ

